

faa vide vi paa den anden Side ogsaa, at Vilttilsynet mange Steder har været sløvt og ligegyldigt, saa at man har set Kreaturer gaa og græsse paa Veien, og vi vide, at ogsaa Lods-eierne have været ligegyldige ved at overholde Veifreden. Gives der nu den mindste Haands-rækning, hvorved Principet om Veifredens Overholdelse bliver løsnet og rokket, kan man være sikker paa, at den vil blive aldeles tilintetgjort. Tager man Hensyn til Følgerne, saa vil jeg spørge, hvorledes det vel egentlig vil gaa over hele Landet; jeg vil f. Ex. tage Sjælland. Vi vide, at saa godt som alle Marker og Lodder derovre ere gennemskaarne af Veie eller støde op til Veie, og det gjælder, hvad enten vi reise fra Nord til Syd eller fra Vest til Ost; der vil altsaa der komme til at finde den største Ufred Sted. Men Sagen stiller sig endnu misligere, naar man erindrer, hvad der staar i § 88 i Veiforordningen af 13de Decem-ber 1793. Der staar der nemlig udtrykkeligt, at det Jordsmøn, som ligger imellem Træerne paa Chausseen og Grøften, er forbeholdt Gaaende; endogsaa Ridende ere udelukkede derfra. Men nu vil en saadan Eritagelse for Optagelse og Skadeserstatning, som Vædringsforlaget under Nr. 28 vil indrømme, fuld- stændig ødelægge den Veisti, som er anlagt langs Veigrøften. Og hvorledes vil det navn- lig gaa med Hensyn til Kjøbstadorder, hvor man gjør sig Umage for at faae smukke Gange og Plantninger? Thi selv om Plantningen øde- lægges, kunne Kreaturerne jo ikke optages; og der kan ikke engang forlanges Erstatning; men det kan jo dog paa ingen mulig Maade gaa an. Der er blandt Andet gjort mig den Ind- vending, at man let vil blive chikaneret af Veivæsenet, naar Veifreden skal overholdes saa overordentlig strengt, at ethvert løsgaaende Kreatur kan optages. Ja, det kan, nok være, at der nogle Steder har fundet nogen Chikane Sted, jeg veed det ikke, det er aldrig arriveret mig; men i hvert Fald vil denne Chance for en chicanens Optagelse for en stor Del hæves derved, at Optagelsespengene nu skulle tilfalde Kommuneskassen istedetfor Politiet, og man kan jo ikke antage, at Politiet vil paatage sig at sørge for Kommuneskassen, hvis ellers det Pe- tuniere nogenstinde har været en Bevæggrund.

Alle erkjende jo, som jeg tror, at Principet om Veifred bør gennemføres saa fuldstændigt som muligt. Det er jo en overordentlig stor Behagelighed for alle de Veifarende, at der er Fred paa Veien, og det er Noget, som ogsaa er fremhævet i Udvalgsbetænkningen, hvor det tales om Ministerens Omfjorsorg for, at Veifre- den maa være fuldstændig, og tales om, at der maa føres skarpt Tilsyn, ligesom der ud- tales, at den fremadskridende Kultur gjør For- bring paa, at Veienes Tilstand maa være saa meget bedre nu end før. Men saa fore- kommer det mig ogsaa, at Veltilsynet nu maa være bedre end tidligere; men det Princip forlader man netop ved at gaa ind paa For- slaget under Nr. 28, som er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af mig. Den sidste ærede Taler fremhævede meget rigtigt, at dette Forslag staar i saa nøie Forbindelse med For- slaget under Nr. 23, at jeg ikke kan se ret- tere, end at, naar det ene vedtages, maa og- saa det andet vedtages. Der er endnu et andet Punkt, som vistnok her gjør sig gjæl- dende, men hvorum jeg dog for Dieblif- ket ikke vil udtale mig videre; det er nemlig Spørgsmaalet om Hegnspligten for de Mænd, hvis Marker støde op til Veie, eller hvis Lodder ere gennemskaarne af Veie. Sagen er jo nemlig den, at den Dm- stændighed, der har fremkaldt dette Vædrings- forslag under Nr. 28, skrives sig fra Behand- lingen af Hegnsloven her i Thinget. Den Gang havde Ministeren foreslaaet, at der skulde indføres en Bestemmelse om, at Veivæsenet skulde have samme Forpligtelse med Hensyn til Hegns Opførelse imod tilstødende Lodder, som den ene Lods-eier har ligeoverfor den anden Lods-eier. Dette Forslag faldt, og deraf blev Konsekvensen, at den Eier, der har en Veistødende op til sin Lod, har Hegnsbyrden alene. Dette har man villet undgaa, og der- for er Forslaget under Nr. 28 fremkommet, hvorefter den tilstødende Lods-eiers Kreaturer ikke skulle kunne optages, naar de tilfældigt komme ind paa ueguede Veistykker. — Jeg skal hermed slutte, men skal tillade mig at re- servere mig Ordet, hvis dette Spørgsmaal om Hegn kommer yderligere frem.